

तत्रागस्त्यभ्रात्राश्रमे इध्मवाहेति अस्य नाम ॥ अगस्त्यः प्राग्दुहितरमुपयेमे धृतव्रतां यस्यादृढव्रतो जात इध्मवाहात्मजो मुनिरिति भागवतं तु देवराच्च सुतोत्पत्तिरिति न्यायेनेत्ये
के ॥ दक्षिणां दिशमायोजनमंतरं अवकाशं गत्वा तत्रागस्त्याश्रमं द्रक्ष्यसि ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ मुनेः श्रुत्वेति वचनमिति शेषः ॥ ४४ ॥ मार्गवशानुगान् मार्गवशात्प्रा
प्तान् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ नूनमेतदेवेत्यत्र हेतुमाह ॥ यथाहीति ॥ यथायादृशचिद्भवत्तथावनं श्रुतं तथैवास्य फलभारेण पुष्पभारेण च सन्नताः सहस्रशो द्रुमाः ज्ञाताः ज्ञाय

तत्रैकारजनीं व्युष्यप्रभाते रामगम्यतां ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय वनखंडस्य पार्श्वतः ॥ ४० ॥ तत्रागस्त्याश्रमपदं गत्वा योजनमंतरं ॥ र
मणीयेवनोद्देशे बहुपादपशोभिते ॥ ४१ ॥ रंस्यते तत्र वैदेही लक्ष्मणश्च त्वया सह ॥ सहिरम्योवनोद्देशे बहुपादपसंयुतः ॥ ४२ ॥ यदि बु
द्धिः कृताद्रष्टुमगस्त्यंतं महामुनिं ॥ अद्यैव गमने बुद्धिरोचयस्व महामते ॥ ४३ ॥ इति रामो मुनेः श्रुत्वा सह भ्रात्राभिवाद्य च ॥ प्रतस्थे ग
स्त्यमुद्दिश्य सानुजः सहसीतया ॥ ४४ ॥ पश्यन्वनानि चित्राणि पर्वतांश्चाभ्रसन्निभान् ॥ सरांसि सरितश्चैव पथि मार्गवशानुगान्
॥ ४५ ॥ सुतीक्ष्णेनोपदिष्टेन गत्वा तेन पथा सुखं ॥ इदं परमसंहृष्टो वाक्यं लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ ४६ ॥ एतदेवाश्रमपदं नूनं तस्य महात्मनः ॥
अगस्त्यस्य मुनेर्भ्रातुर्दृश्यते पुण्यकर्मणः ॥ ४७ ॥ यथाहीमेवनस्यास्य ज्ञाताः पथि सहस्रशः ॥ सन्नताः फलभारेण पुष्पभारेण च द्रुमाः
॥ ४८ ॥ पिप्पलीनां च पक्वानां वनादस्मादुपागतः ॥ गंधोयं पवनोत्क्षिप्तः सहसा कटुकोदयः ॥ ४९ ॥ तत्र तत्र च दृश्यंते संक्षिप्ताः काष्ठ
संचयाः ॥ लूनाश्च परिदृश्यंते दर्भा वैदूर्यवर्चसः ॥ ५० ॥ एतच्च वनमध्यस्थं कृष्णाभ्रशिखरोपमं ॥ पावकस्याश्रमस्थस्य धूमाग्रं संप्र
दृश्यते ॥ ५१ ॥

माना वर्तते ॥ ४८ ॥ असाधारणलिङ्गानुभवमप्याह ॥ पिप्पलीनामिति ॥ पिप्पलीफलानामित्यर्थः ॥ कटुकोदयः कटुकरसंबन्धुदयः ॥
॥ ४९ ॥ ५० ॥ कृष्णाभ्रं नीलाभ्रं शिखरं पर्वतशिखरंचोपमायस्य ॥ ५१ ॥